Zaterdag 7 Augustus 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3972

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Troina gevallen.—Ustica gevallen.

Napels gebombardeerd.

Charkov onmiddellijk bedreigd.

ZWEDEN LAAT GEEN DUITSE TROEPEN MEER DOOR.

OP SICILIË.

Aderno wordt ernstig bedreigd door de Canadese troepen van de 1e divisie, welke steevast oprukken. Als de Canadezen erin zouden slagen om Aderno te nemen, zou der as nog slechts een zijlijn blijven voor de noodzakelijke verbindingen van de voet van Etna. Aderno is een knooppunt van verbindingswegen (Noord-Afrika, 7.8).

Verse U.S.-troepen wisten zich een weg te banen naar heuvel 1209 [dit is de hoogte in meters — Red.] in de richting van Troina, maar hevig mortiervuur werd op hen gericht. Reeds vermoeide troepen werden toen in de aanval gezonden aan de flanken en het is een van de mooie verhalen van de krijgsgeschiedenis, hoe deze mensen over de heuvelruggen wisten voort te komen, men zag de silhouetten tegen de hemel. Toch kwamen ze vooruit, niettegenstaande het hevige vijandelijke vuur. Na 24 dagen vechtens hebben ze nog bijkans geen rust genoten en momenteel zijn ze zover vooruit, dat ze niet eens meer de dekking van hun eigen artillerie hebben (7e leger, (AP) 7.8).

VAN HET RUSSISCHE FRONT.

De Russen hebben aangekondigd, dat ze opnieuw een doorbraak hebben weten te forceren in het 60 km. lange front van Belgorod. Zij zijn thans in drie dagen wel een 50 km. door de Duitse linies heengekomen. Hierdoor hebben zij wel een 150 stadjes, dorpen en vlekken heroverd, alles goed gelegen om de opmars naar Charkov te bespoedigen. Vooral bij Briansk zijn de Sovjet-troepen heftig in gevecht. Ook bij Voronesj dringen de Russen voort (Londen, (AP) 7.8).

KROMY GEVALLEN.

De reeks Orel en Belgorod wordt voortgezet. Thans is Kromy, een 50 km. ten Zuid Westen van Orel in handen der Russen hervallen. Verder werden nog veroverd de dorpen Studenta, Skozdirova, Sdmioor en Dobrovka. Ook het spoorwegstation Zolochev werd veroverd. In New York werd een uitzending opgevangen, volgens welke de Russische troepen de stad Charkov reeds naderen (New York, (AP) 7.8).

BIJ LENINGRAD.

Bij Leningrad, vooral ten Noord-Westen en ten Oosten der stad, zijn de patrouilles vooral bezig met verkenningswerk. Hier en daar komt het tot het uitwisselen van kanon- en mortiervuur. 66 Duitse tanks werden in het ongerede gebracht en 114 Duitse vliegtuigen werden neergeschoten (Londen, (AP) 7.8).

DE STRIJD IN RUSLAND.

De triompherende rode legers buitten hun grootste zomeroverwinningen bij de verovering van de sleutelbastionnen van de verdediging der Duitsers Orel en Belgorod uit door achter de Duitsers aan te jagen, die zich hals overkop in veiligheid trachtten te brengen tussen de met mijnen belegde wegen door en in een totaal verwoeste streek. De voorhoede der Russische strijdkrachten rukte met vliegend vaandel door de veroverde steden en stortte zich zonder op te houden weder op de vluchtende Duitse scharen. De achterhoede der Russen ging pas tot de bezetting van de steden over. De telegrammen van het front geven de biezonderheden weer van de zo glorieuze overwinning der Russen.

De eerste saluutschoten van de oorlog dreunden door de vreugdedronken stad Moskou en Stalin legde in zijn verklaring vast, dat deze overwinningen de legende der Duitsers heeft ijdel gemaakt, dat de Russen in zomertijd niet in staat zouden zijn een succesrijk offensief te voeren.

Zelfs toen de biezonderheden van de verovering der twee steden de Russische hoofdstad bereikten, voerde het Russische leger het offensief nog door tegen de wanhopige achterhoede der Duitsers. De Russen wezen vooral op de snelheid van de voortgang in de streek van Belgorod. Waarschijnlijk is nog een andere Duitse eenheid ter zelfder tijd afgesneden als toen het garnizoen van Belgorod verslagen werd. Het communiqué der Sovjets geeft, de eer van deze overwinning voor een groot deel aan de mannen van de luchtmacht en van de artillerie. Niet alleen afzonderlijke kanonnen, maar zelfs gehele batterijen en artilleriebataljons werden op sommige plaatsen vernield aangetroffen.

De Rode vlaggen wapperen over de puinhopen van Orel en Belgorod. Beide steden werden na korte maar hevige straatgevechten bezet. Om de terugtrekking van Orel te dekken hielden de Duitsers hardnekkige gevechten gaande in hun achterhoede. Er is geen schatting van het aantal vijandelijke strijdkrachten dat zich bij Orel bevond, maar men veronderstelt dat nog een groot aantal wist te ontsnappen door een grote opening, die kon worden opengehouden tussen Orel en Bryansk.

De Duitse positie te Kharkov schijnt eveneens moeilijk met de Noordelijke flank opengesteld aan een Russische aanval uit Belgorod en de Zuidelijke flank bedreigd door de strijdkrachten ten Westen van Kupiansk.

Enige van de meest ervaren Russische generaals kwamen bij dit front in actie met inbegrip van Chiestal Chistyavok, die de omsingeling van de Duitsers bij Stalingrad leidde en I. P. Belov, wiens ruiterij de voornaamste factor was in het offensief bij Moskou in 1941. Vijf legergroepen namen deel aan het offensief geleid door luitenant-generaal M. M. Popov, majoor-generaal Vassily Sokolovsky, generaal Constantin Rokossovsky, generaal Nikolai Vatutin en generaal Ivan Konev. Zij zijn allen veteranen uit de veldslagen van Moskou of Stalingrad.

De telegrammen melden nog, dat de Duitsers voordat zij de Russen de stad Orel lieten binnenrukken, een stelselmatige vernieling toepasten. Zij sneden zelfs op iedere paar meter de spoorlijnen door. Van het spoorwegstation bleven slechts de muren staan. De Moskou-straat, de hoofdstraat van Orel, is zodanig geteisterd, dat bijna alle huizen in puin liggen. Het land rond Orel wordt beschreven als beroofd van alle plantengroei en geheel en al door kuilen en kraters omwoeld. Slechts zwartgebrande villa's liggen nog aan de rand van de stad en de wegen zijn wijd en zijd met vijandelijke mijnen bezaaid. Alle in de omgeving liggende velden zijn vernield. Duizenden vluchtelingen, die zich in de omliggende velden verborgen hadden, stromen terug naar Orel.

De verdediging van Orel lag in handen van den Duitsen maarschalk Model. Een maand tevoren was kolonel-generaal von Schmidt vervangen door Model. Volgens de Russen werd de slag bij Orel door Model beschouwd als een beslissende slag voor de veiligheid van Duitslands levensruimte. Gedurende het gevecht stuurden de Duitsers verschillende divisies met inbegrip van 4 tankdivisies en een gemotoriseerde divisie naar Orel om deze in alle opzichten belangrijke sleutelstad te behouden.

De Duitsers deden dagelijks wel 10 maal tegenaanvallen en meer dan 1500 vluchten werden over het smalle gebied gedaan. De „Rode Ster" schrijft, dat de strijd ten gunsten van de Russen keerde, toen de Russen op 20 Juli de weg Mzensk overstaken. Van toen af slaagden zij er in de verdedigingslijnen op te breken. Lange tijd gedurende de strijd stroomde de regen neer, maar nu de overwinning is bereikt, zendt de zon de schittering zijner stralen over deze zo zeer omstreden stad.

Belgorod werd sneller genomen dan Orel, dank zij een plotselinge aanval door tanks geleid. Hierdoor werden de vijandelijke stellingen verrast. Van het Noord-Oosten uit braken de Russen de stad Belgorod binnen. Bij het opgaan der zon trokken gisteren twee Russische divisies zegevierend de stad binnen en reinigden zij in een dag de straten der stad van alles wat nazie was.

Toen de vreugdeschoten door het eeuwenoude Moskou weerklonken, dachten vele bewoners, dat het een luchtalarm was. Het is de eerste keer sinds het bestaan van de Sovjet-Unie, dat zulke schoten gegeven werden (Moskou, (AP) 6.8).

EILAND USTICA VEROVERD.

Het Geallieerde hoofdkwartier in Noord-Afrika rapporteert de verovering van het eiland Ustica, waar ongeveer 100 Italiaanse soldaten en zeelui krijgsgevangen werden gemaakt. Op het eiland werden 216 burgergevangenen gevonden; het eiland werd namelijk als strafkolonie door de fascisten gebruikt. Op 11 Juli hadden de Duitsers het eiland reeds verlaten. Op het eiland Ustica wonen ongeveer 1100 mensen; het is een vulcanische top; de oppervlakte is ongeveer 3 bij 1 kilometer in het vierkant. Er heerste watergebrek (Noord-Afrika, (AP) 7.8).

[Ustica ligt midden in de Tyrrheense zee, 60 km. boven Palermo; verdere biezonderheden werden reeds in het telegram zelf vermeld. Ustica stond bekend als een goed bebouwd en vruchtbaar eilandje — Red.].

RAF VLIEGTUIG NEERGESTORT.

Boven Winslow (Buckinghamshire) is een Raf-vliegtuig neergestort, waarbij 14 personen gedood werden (Londen, (AP) 7.8).

Het nieuws van vandaag.

Het weekeinde gaat goed beginnen. Elke dag heeft de krant geallieerde overwinningen kunnen melden en de laatste dag der week vormt hierop geen uitzondering. Het eilandje Ustica is gevallen, hetgeen meer van theoretisch dan van practisch belang is. Maar Troina, sleutelpunt van de Etna-linie der Duitsers, is ook gevallen en dat is geen theorie. Want met de val van Troina is de gehele Etna-linie ineengezakt. Weliswaar melden de berichten van heden nog wel voortdurende gevechten, maar het eigenlijke houvast is verdwenen. De val van Messina is nu nog slechts een quaestie van tijd. De geallieerde mijnenvegers zijn reeds doende de weg te banen voor de vloot, vliegtuigen werpen hun bommen af, niet alleen op Messina, maar tot aan Napels toe.

Over het inwendige van Italië is sedert gisteren feitelijk weinig of niets vernomen. Wel kwam bericht uit Berlijn, dat daar een vergadering van krijgsraad bijeen geroepen was, die volgens de Berlijnse radio belangrijke zaken te overleggen had.

Aan het Russische front blijft het goed gaan. In het Oosten van de Middellandse Zee werden vijandelijke schepen getorpedeerd. In het Verre Oosten gaat het prima. Hitler is volkomen in de verdediging en misschien zal hij trachten de geallieerden af te matten of te wachten tot een tweespalt in hun midden uitbreekt. Dit laatste worde tot elke prijs voorkomen. In verband hiermede zij gewezen op pogingen het Arabische probleem en de Palestijnse quaestie op te lossen, een vraagstuk, waarover al veel geschreven is en welker oplossing ons nog heel ver schijnt. Koning Ibn Saoed van Arabië stelt zich nog heden ten dage op het onwrikbare standpunt, dat Palestina hem zal behoren. Nog onlangs schreef Koning Ibn Saoed, dat „enkele eeuwen voor de Mohammedanen de Joden het land bezaten. Maar de Romeinen kwamen, overwonnen hen, doodden een aantal en verspreidden de rest. Geen spoor van hun bewind is overgebleven." De koning stelt zich dus op het standpunt, dat de Joden geen recht meer hebben aanspraken te doen gelden. Hiertegenover staan de Joden, waarvan een deel het Zionisme aanhangt en een ander deel niet. De Zionisten doen de inderdaad sterke aanspraken gelden, dat Palestina in tegenstelling met andere landen, door een goddelijk besluit den Joden ten erfdeel is geschonken. En terecht merken de Zionisten op, dat het Palestijnse gebied slechts een uithoek is van het grote Saoedië-Arabië; niet dat het laatste land het hierom zou mogen naasten, maar wel is van belang, dat de Arabieren Palestina alle tijd door volkomen hebben verwaarloosd en dat voor zover Palestina thans tot de moderne landen gerekend kan worden, dit uitsluitend aan de Joodse inwijkelingen te danken is. 53 Landen hebben daarom in 1922 het huidige mandaat-recht erkend, waarin uitdrukkelijk verklaard wordt, dat er in Palestina een Joods nationaal tehuis zal worden gesticht. Zwak staan hiertegenover de niet-zionistische Joden, die houden dat het Jodendom als natie en ras verdwenen zou zijn en slechts bestaat als reactie tegen vervolging door anderen. Bovendien zeggen de zulken, dat de Joden gering in aantal zijn en dat, wanneer zij een eigen staatje zouden vormen, zij steeds in het een of andere blok met andere landen zouden zijn. Dit laatste zou dan medebrengen, dat ze zouden moeten handelen tegen de Joden, die buiten hun staat in een niet tot dit blok behorend land woonden. De logica hiervan is zoek, want deze partij zegt immers zelf, dat het Joodse ras niet meer bestaat, maar hoe dit ook zij, de Joden vormen een volk, dat meer zielen omvat dan andere wèl onderscheidene volken als bijv. de Albanezen — die schandelijk genoeg niet eens erkend worden als geallieerden — en Macedoniërs. Met grote interesse blijven wij de ontwikkeling van de Arabische conferentie te Alexandrië volgen.

VOOR HET VADERLAND.

De volgende 20 Nederlanders zijn door de Duitsers terechtgesteld: **Johan van Hattem**, 29 jaar, ingenieur geboren te Soerabaia.

Johannes Willem van Pienbroek, student te Delft, geboren te Middelburg.

Cornelis Wegerif, 23 jaar, geboren te Dordrecht.

Willem van Hattem, 26 jaar, ingenieur, geboren te Soerabaia.

Robert Blauw, 26 jaar, student in de rechten, geboren te Rotterdam.

Karel Lucas Kamp, 30 jaar, ingenieur, geboren te Valparaiso, Chili.

Werner Heinrich van Doorninck, 28 jaar, ingenieur te Kruinigen.

Gerard Abraham Tuyl, 35 jaar, accountant, geboren te Alkmaar.

Willem Hendrik Emiel Baron van den Borch tot Verwolde, 35 jaar, geboren te Gorsel.

Friedricht Alexander van Oven, 29 jaar, Doctor in de Economie, geboren te 's Gravenhage.

Adolf Snijders, 23 jaar, geboren te Amsterdam.

Jan Stenger, 32 jaar, inspecteur der spoorwegen, geboren te Amsterdam.

Willem Kooimans, 20 jaar, kantoorbediende, geboren te De Steeg.

Jacob Strobos, 23 jaar, geboren te Amsterdam.

Francinus Jacobus Brejart, 26 jaar, eerste luitenant, geboren te Breda.

Cornelis Willem Sturm, 33 jaar, tinsmid, geboren te Middelburg.

Jacob Brasser, 28 jaar, timmerman, geboren te West Capelle.

Gerard de Paghter, timmerman, geboren te Middelburg.

Bartholomeus Marinus Christof Braat, 31 jaar, zeeofficier, geboren te Samarinda, Borneo.

Johan Jacob Diederik ten Bosch, 28 jaar, officier, geboren in Den Haag.

Het doodvonnis door het Duitse Militaire oorlogsgerechtshof en de terechtstelling werden medegedeeld in het nummer van 30 Juli van de „Deutsche Zeitung für die Niederlaenden". De beschuldiging luidde: Spionnage en hulp verlenen aan den vijand.

Eendrachtige oorlogsinspanning door „Life" en „Time" geschaad.

De objectiviteit van de onzijdige pers der opportuniteit.

Over al wat godsdienst is heeft het slechts sarcasme.

In de „Reader's Digest" van deze maand komt een artikel voor van Henry J. Taylor, die tot de kopstukken van de Noordamerikaanse journalistiek wordt gerekend. Het artikel is een uittreksel uit „Men in Motion". Het artikel waarschuwt tegen een tendens, die maar al te veel naar buiten treedt, dat het de Verenigde Staten zouden zijn, die de wereld wel eens even zullen opknappen. U.S.-Taylor waarschuwt hiertegen en zegt, dat Europa's vraagstukken en toekomst door de Europeanen zelf zullen moeten worden opgelost. Thans zijn er overal Noordamerikanen en Taylor concludeert, dat dit behalve lichtzijden ook vele schaduwzijden heeft. Hij citeert een voorbeeld, dat de Eskimo's, die voorheen met vissen en jagen er van $8 per week konden komen, bij de Noordamerikanen $ 80 kregen. De Eskimo's maakten hun fortuin, werkten enige tijd, verlieten dan het werk, visten en jaagden niet meer. Om het vraagstuk op te lossen hadden de Noordamerikanen een lumineus idee: ze gaven $ 120 per week. De moeilijkheden doen er thans niet toe, daar ieder die in het genoemde artikel kan lezen. Wij citeren het geval slechts omdat wij met verwaarlozing van het verschil in temperatuur en oppervlakte tussen Groenland en Curaçao, de namen best konden verwisselen!

Vanzelfsprekend doen zulke toestanden schade aan de oorlogsinspanning, daar zij een stemming van wrevel en ontevredenheid kweken. Niemand minder dan vele Noordamerikanen zijn zich hiervan bewust. De goeden trachten er ook iets tegen te doen, maar de neiging, dat alles met geld gaat, zit er zo in, dat practische resultaten nog niet bereikt zijn.

Niet alleen echter een deel der mensen uit de Verenigde Staten vestigt hier een onjuiste indruk omtrent dit land.

Er zijn meer dingen, die der goede verstandhouding tussen Noord-Amerika en andere oorlogvoerende landen kwaad doen. Is dit in vredestijd betreurenswaardig, daar de Verenigde Staten een land vormen met zin voor practijk en doorzetting zoals welhaast nergens gevonden worden, in oorlogstijd is dit funest. Wij hebben hier op het oog enkele tijdschriften, die uit de Verenigde Staten naar Curaçao verscheept worden. Het weekblad „Time", dat hier met de luchtpost komt, telt hier een goede 350 abonnees; bovendien worden nog een 250 nummers los verkocht. „Life" uitgaande van dezelfde firma heeft minder abonnees, maar komt hier ook in honderden exemplaren. Er is reeds vaker op gewezen, dat het blad Time, hoe goed het ook van het nieuws op de hoogte is, in zijn commentaren en beschrijvingen vol fouten staat. De meesten bemerken dit niet, of wel omdat ze zelf niet van de zaak op de hoogte zijn, of wel omdat ze overbluft worden door het aplomb waarmede Time's journalisten een en ander weten te zeggen. Wie van een bepaald vak op de hoogte is kan de proef nemen door de daaraan gewijde rubriek elke week eens nauwkeurig te bestuderen. Wie de moeite wil nemen, om ontwikkelde en vooraanstaande Noordamerikanen ernaar te vragen, zal ten antwoord krijgen, dat Time in de Verenigde Staten als sensatieblaadje bekend staat, daardoor zo'n enorme oplage heeft en vrijwel alleen door het plebs gelezen wordt, al zien velen, ook al beroepshalve het blad natuurlijk geregeld door. Van Life geldt dit in nog veel sterker mate. Wij zeggen erbij, dat wij vaste lezers zijn, zowel van Time als van Life. Wat het laatste betreft zeker tot onze schande, want bij een onderzoek hier ter stede welke mensen hoofdzakelijk het blad Life kopen, kregen wij ten antwoord: O dat kunt u zo zien, dat zijn altijd mensen, die onontwikkeld zijn en niet goed kunnen lezen; zij bekijken de plaatjes.

Inderdaad heeft zulk een blad op de Curaçaose eilanden goede kansen. Men kan veilig aannemen, dat van de 100 mensen die hier Time of Life lezen, misschien nog geen 10 zulk een blad in Nederland of in New York zouden kopen.

Time is inderdaad ontzettend goed ingelicht en de chronique scandaleuse van filmsterren, 's werelds groten en 7-maandskinderen verlenen het blad een pikantheid, die het aantrekkelijk maakt voor velen. Op Curaçao zijn er voor wie deze chronique scandaleuse de attractie vormt. De lieden vindt men zelfs onder de hogere ambtenaren en ampeljees! Dit alles vloeit voort uit het feit, dat er weinig anders is, dat het intellectuele plebs onder de tropenadel zo welig tiert — den gelukkig velen goeden niet te na gesproken — en dat vooral Time hier zo snel aankomt en sterk gepropageerd wordt. En reclame doet alles: zegt niet ieder dat bepaalde pennen de beste zijn? (andere merken zijn evengoed, vaak beter, maar worden minder gepropageerd). De millioenen-oplage stelt in staat slechts de besten van de journalisten te engageren en van de 100 exclusieve foto's die door de beste fotografen gemaakt zijn, maakt Life nog weer een selectie van misschien 10. Men moet toegeven: als men Time begint te lezen, leest men het uit. En geen ander blad heeft zulke goede oorlogfoto's als Life.

Dit is altijd gevaarlijk. De werkelijk goede dingen slikt men niet hals over kop door. De goede wijn zwelgt men niet bij bokalen. De ware reiziger reist niet met een vliegtuig over het land heen, waaromtrent hij straks een „Inside" dit of dat zal schrijven.

Zoals men zich herinnert heeft Life enige maanden geleden een artikel geschreven over het katholieke leven in het Frans sprekende deel van Canada. Prachtige foto's. De mensen knielden zo maar langs de straten. Ze baden in vergaderingen en clubs. Een pagina-grote foto van den aartsbisschop opende het artikel, dat ...... na korte tijd gevolgd werd door een protest van denzelfden aartsbisschop in de Canadese en Noordamerikaanse pers, omdat de feiten zo verdraaid en scheef waren voorgesteld, dat de Aartsbisschop meende het publiek hiervan op de hoogte te moeten brengen. Maar het kwaad was gedaan. Het millioenenblad met zijn aantrekkelijke foto's

was verzwolgen. Wie las er nu het rustige, ongeïllustreerde artikeltje, liefst nog van een aartsbisschop!

Enkele maanden geleden heeft Life een platenverzameling uitgegeven over de kerk in Rusland. De erbij geschreven toelichting was onvolledig, daardoor tendentieus. De historie-beschrijving bevatte onjuistheden. Er was niemand om te protesteren, maar kwaad werd hiermede gedaan. Alleen de roomse bladen hebben het toen opgenomen voor het onrecht der orthodoxe, niet-roomse kerk, aangedaan!

Enkele maanden geleden werd een sensatie-stuk geplaatst over de gevangenissen in Spanje: „Inside fascist Spain". In een Curaçaose bioscoop werden prenten hiervan nog vertoond bovendien. Men kreeg, vooral door het kleine artikeltje erbij, de indruk, dat de fotograaf werkelijk goed werk had verricht.

In feite bleek ook dit artikel weer door een bepaalde tendens te zijn ingegeven. Het weekblad „The Tablet" in Brooklyn heeft de poets ontdekt en aan de kaak gesteld. Bijna alle foto's waren gevangenisfoto's en Life gewaagde van de „honderdduizenden" die om politieke redenen in het gevang zaten. Life schreef 500.000! The Tablet heeft hiertegen geprotesteerd door verschillende feiten te noemen. Ook zeide The Tablet, dat thans alle gevangenisopnemingen waren afgedrukt, maar dat die juist weggelaten waren in het nummer, dat het stuk over Rusland bevatte. In het stuk over Rusland waren de millioenen Christenen, die gedood waren om hun geloof niet vermeld en van de velen, die in concentratiekampen zitten, werd niet gewaagd. Dat was Life's objectiviteit. Zoals men zich herinnert heeft Max Eastman in een van de laatste nummers van the Reader's Digest het aantal politieke gevangenen in Rusland op 10.000.000 gesteld en gesproken van hun wrede behandeling.

The Tablet zegt terecht, hetgeen wij in den aanvang van ons artikel ook reeds hebben opgemerkt, dat zulk soort objectiviteit kwaad sticht in het internationale verband.

Life's redactie heeft tegen The Tablet geprotesteerd en gezegd, dat ze „van betrouwbare Vaticaanse bronnen" het getal van „honderdduizenden" hadden.

The Tablet liet er geen gras over groeien, stuurde een telegram naar Vaticaanstad en kreeg ten antwoord, dat „het Vaticaan geen gegevens had omtrent de aantallen politieke gevangenen in Spanje en dat er geen enkele Vaticaanse bron zulk een inlichting verstrekt had".

The Tablet stuurde een telegram naar Madrid en kreeg een antwoordtelegram van den Minister van Buitenlandse Zaken, dat er op 30 Mei 29.000 politieke gevangenen waren in Spanje en dat er een amnestie was aangekondigd, volgens welke het aantal eind Juli tot ongeveer 100 gedaald zou zijn.

Bovendien kwam The Tablet met een nummer van de Londense Catholic Herald, dat een vraaggesprek had gepubliceerd met Jean Pages, den Life-fotograaf. Jean Pages zeide, dat 18.000 voet film was opgenomen, waarvan slechts 1.600 voet in de March of Time was gebruikt, nog niet een tiende! Volgens den fotograaf zelf hadden de samenstellers van deze March of Time slechts die gedeelten gekozen, die Spanje konden zwart maken („and culled merely those parts wich it was thought would smear Spain"). Jean Pages zeide, dat men met even groot gemak uit zijn verzameling een film hadden kunnen samenstellen, die Franco gunstig gezind was. Hij voegde erbij, dat de Spaanse regering hem volle medewerking en toegang had verleend om de foto's te nemen.

The Tablet geeft al deze feiten weer en wijst erop, dat de objectiviteit van Life niet verder gaat dan wat wijzelf in een ander verband vroeger genoemd hebben politieke opportuniteit. Wat in Spanje veroordelenswaardig was, werd bij Rusland verzwegen. The Tablet zegt er — heel verstandig, want dezelfde onzin wordt op Curaçao ook wel gehoord en is nog deze week publiek verkondigd — dat het blad dit niet zegt uit sympathie of antipathie met Franco of de Russen. Wijzelf hebben bij herhaling gezegd, dat wij van een dictatuur niets moeten hebben, om het even of die van een verheidensten Hitler komt, van een concordaatsluitenden Mussolini of een kerk-protegerenden Franco.

En zeker niemand die haar bewondering heeft voor het Russische volk en zijn oorlogspraestaties in fijner bewoordingen heeft weten samen te vlechten met een absolute veroordeling van het communistische systeem dan Koningin Wilhelmina.

Het doel was slechts te wijzen op de onjuiste berichtgeving in woord en beeld van Life, waar opportuniteit het wint van objectiviteit.

Life's redactie had de vriendelijkheid om te schrijven wat zovelen denken, dat een katholiek blad niet objectief kan zijn. Ook weer zo'n punt, dat steevast ter sprake komt. „Ik geloof — aldus Life's redacteur in zijn stuk — dat de Tablet-redactie er geen aanspraak op wil maken een onafhankelijk blad te zijn, dat alle kanten van een zaak naar voren brengt, ongeacht de inzichten van de redacteuren."

The Tablet riposteert slechts met te vermelden, dat Life het niet doet, getuigen de genoemde feiten, en zegt dan: „De Redacteuren van The Tablet betuigen geen adhaesie met alles en ook onderschrijven zij niet alles wat in de nieuwsberichten en rubrieken verschijnt. Medewerkers en schrijvers hebben in ons blad veel meer vrijheid van uiting dan in een blad als Life". Het lust ons niet in debat te treden, maar iedereen weet dat van Curaçao ongeveer hetzelfde gezegd kan worden.

De objectiviteit is vaak ver te zoeken. En doet de een dit door het weglaten van feiten, anderen door de wijze van schrijven. Wij hebben alle lof voor de schrijvers van Time bijvoorbeeld en met weglating van de sensatie zou het ons ideaal zijn zelfs maar de helft van hun journalistieke kundigheden te zitten.

Maar dat de stukken die over den Paus geschreven worden, steeds sarcastisch moeten zijn, is typerend. Daar zal de Stoel van Petrus niet van omrollen, maar een bericht als verleden week over het priestergebrek in Rome (behalve nog de fout, die erin stond[1]) en deze week over de „unusual affliction" van Pius XII, die „dwraws upon his rich reservoir of sonorous prose" en de slechts ten dele afgedrukte brief [2]) van den Paus aan Cardinaal Selvaggiani, zijn geschreven op een toon, die steeds weerklinkt wanneer Time het over de godsdienst heeft, hetzij over de Protestantse, hetzij over de Katholieke, hetzij over de Orthodoxe, hetzij over andere niet-Christelijke godsdiensten: Time is niet anti-katholiek, het is volkomen onverschillig tegenover de godsdienst en beschouwt allen, die „eraan doen" als idioten. En op deze wijze schrijft het ook steeds over de godsdiensten. Mededoende met een groot gedeelte van de Noord-amerikaanse pers die „objectief" genoeg is om brieven en toespraken van Churchill en Roosevelt geheel door te geven, en hetzelfde ten aanzien van den Paus niet te doen, maakt Time door zijn manier van schrijven den Paus bespottelijk. Dat deert ons, katholieken, niet in het minst. Wij zijn het gewend. Het is echter jammer, dat zulks geschiedt in een blad, dat juist vooral door het ononwikkelde volk[3]) gelezen wordt dus door lieden, die niet tot oordelen bevoegd zijn en in hun gewone anti-catholicisme worden gestijfd. In een oorlogstijd is dit funest, daar het tweespalt brengt in de natie, tweespalt waar de hechtste eenheid geboden zou zijn.

[1]) De opgegeven titulatuur van den Paus was onjuist.

[2]) Ook wij hebben de brief slechts ten dele afgedrukt, maar door overmacht. Het document werd ons niet doorgeseind!

[3]) Op Curaçao is Time — wel typerend — het eind van alle wijsheid, een soort Bijbel. Wie kan zeggen „het staat in Time", heeft gelijk. Met „maar Time zegt", is alles weerlegd.

CURAÇAO.

TOEDIENING H. VORMSEL OP SANTA ROSA.

Hedenmorgen ging Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. P. I. Verriet O.P. het Heilig Vormsel toedienen aan de kleine kinderen van de parochie Santa Rosa.

NIEUWE HAVENMEESTER.

Naar wij eindelijk van de Gouvernementspersdienst vernemen, kan verwacht worden de benoeming van Overste Hemmo Wilhelmus Hemmes tot tijdelijk-havenmeester van Curaçao.

[Iedereen weet dit al sedert verleden week Zaterdag, ook al is de officiële aanstelling nog niet getekend. Wij vragen ons af, waarom zulk een belangrijk bericht niet terstond aan de pers wordt doorgegeven. Het tekenen van een of ander document is wel van beslissend belang, maar per slot van rekening een formaliteit zodra alles in kruiken en kannen is.

Zoals bekend is, heeft de nieuwe Havenmeester ons staatsdeel Donderdagmiddag verlaten voor een bezoek aan New York; de Overste zal met ongeveer 14 dagen, onvoorziene omstandigheden daargelaten, weer terugkeren.]

OVERSTE GAUW VERTROKKEN.

Overste Gauw (niet de oud-Havenmeester) is dezer dagen vertrokken. De oud-Havenmeester, zal volgende week ons staatsdeel verlaten.

GROTE OVERSTROMING ORINOCO.

Uit Venezuela vernemen wij, dat een geweldige overstroming van de Orinoco heeft plaats gevonden, welke reeds 8000 mensen dakloos heeft gemaakt. De Regering, het Rode Kruis en particulieren zijn doende hulp te bieden. Ook hebben zich comité's geconstitueerd om gelden in te zamelen, waarvan vooral de Sociedad Bolivariana genoemd wordt als biezonder actief.

Naar wij vernemen is men op Curaçao doende ook tot een oprichting van een hulpcomité te komen. Wij hopen hiervoor, zodra nadere gegevens ons verstrekt zijn, verder te kunnen inlichten.

BIEZONDERE DIENSTEN IN DE SYNAGOGE.

De Joodse vastendag van de Negende Ab (verwoesting van de Tempel) valt dit jaar op Dinsdag 10 Augustus. Evenals op Jom Kipoer, begint het vasten de avond van te voren tegen zonsondergang.

Ter gelegenheid van deze vastendag worden in de synagoge Mikvé Israël de volgende diensten gehouden: Dinsdag, 10 Augustus: Ochtenddienst om 8.30 uur; namiddag- en avonddienst om 17.30 uur; Birkath Halebana om 18.45 uur.

— Tijdens de ochtenddienst op Sjabat Nachamoe (14 Augustus) zal de Heer Benj. Mendez Chumaceiro met het gebruikelijke ceremonieel geïnstalleerd worden als Parnaas (kerkmeester) van de Nederlands Portugees Israëlietische Gemeente „Mikvé Israël". Tevens zal op Zaterdag, 14 Augustus, Robert Leider zijn Bar-Mitswa-feest vieren. Robert behoort tot de groep refugee's van de „Cabo de Hornos" en hij is de derde uit deze groep, die in de Snoga zijn kerkelijke meerderjarigheid komt vieren. Zoals gewoonlijk zal de Barmitswa-jongen hierbij door den Rabbijn worden toegesproken, terwijl na afloop van de dienst in de vergaderzaal een receptie zal plaats hebben.

Op Zondag, 15 Augustus as., zullen in de Joodse Gemeente Mikvé Israël drie huwelijken worden ingezegend, nl. van den Heer Salomon Sarfatti met Mejuffrouw Rebecca Ovadia; den Heer Alberto Yohai met Mejuffrouw Rachel Ovadia (respectievelijk om 14.30 en 15 uur ten huize van den Heer R. Sarfatti: Van Eyck van Voorthuizenweg, Mundo Nobo; en van den Heer Erno Spritzer met Mejuffrouw Ivy Capriles om 17 uur in de Synagoge van „Mikvé Israël".

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.:** Zondag 8 Augustus: 10.15 uur Junioren-wedstrijd op veld A; De Ruiter Jr. — Republiek Jr. op veld B.; 15.15 uur Vitesse 2 — Ajax 2; 16.30 uur Ecuador — De West.

— **Veritas:** Gisteravond vierde de vereniging Veritas haar vijf-jarig bestaan op het binnenplaats van het Sint Martinusgesticht. Het feest werd bijgewoond door Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., die een mooie toespraak hield tot de leden van bovengenoemde vereniging. Ook de voorzitter, Pater Willibrordus M. Brada O.P., was aanwezig en hield eveneens een rede, waarin hij de aanwezigen verwelkomde. Verder werd er wat muziek gemaakt, wat gezongen enz. Na afloop van het feest bedankte de voorzitter den aanwezigen voor hun belangstelling.

AFSCHEIDSBIJEENKOMST ST. ANTONIUSGESTICHT, PIETERMAAI.

Woensdagmorgen om 9 uur heerste er in de toneelzaal van het St. Antoniusgesticht op Pietermaai een gezellige drukte. Op de voorste rij zaten de geslaagde leerlingen, die nu voor het laatst samengekomen waren met haar onderwijzeressen en medeleerlingen. Het programma van de feestelijkheden maakte iedereen nieuwsgierig, elke klas zou met een of meer nummertjes voor de dag komen. Nadat een der leerlingen de aanwezigen had toegesproken, kwam een groep cordate matroosjes de stralende geslaagden feliciteren; zij oogstten een welverdiend applaus.

Nu volgden enkele stukjes van de allerkleinsten, die biezonder in de smaak vielen. De middelklassen zetten haar beste beentje voor met declamatie, zang en dans, een der hogere klassen liet zien, hoe het afliep met kwezel aan de hemelpoort.

Het originele stukje „De wondere automaat" was het hoogtepunt van het programma, de leerlingen van de 9e klas oogstten dan ook een daverend applaus met haar zingend wonderding, waarin je maar een muntje behoefde te laten glijden, om de meest interessante vertrassingen voor de dag te zien komen.

Het wonderlijkste was wel, dat alles van toepassing was op de feestelingen, die onder algemene pret haar geschenken en grappige gedichten in ontvangst namen. Ter ere van enkele buitenlandse gasten werd een Engels nummertje aan het programma toegevoegd.

Namens den Pastoor Clemens van der Looy O.P., die wegens ziekte verhinderd was aanwezig te zijn, richtte nu Pater B. Kranwinkel O.P het woord tot de vertrekkende meisjes.

Uitgaande van de woorden van het afscheidslied: „Maar wil ons hier niet vergeten, blijve steeds de vriendschapsband", gaf Pater Kranwinkel enige richtlijnen voor de toekomst. Daarna werden de godsdienst-diploma's uitgereikt en ontving ieder bovendien een blijvend aandenken aan haar schooljaren.

Nu sprak een der scheidende meisjes een dankwoord, waarin zij haar hoge waardering uitsprak voor het werk der Zusters.

Met een gezamenlijke: „Lang zullen ze leven", werd de gezellige feestmorgen besloten, die ongetwijfeld voor onderwijzeressen en leerlingen onvergetelijk zal zijn.

Buitenland.

PAUS VERZOEKT GEBEDEN.

Zijne Heiligheid Paus Pius XII heeft Zijner Eminentie Luigi, Cardinaal Maglione, Staatssecretaris van Zijne Heiligheid, opdracht gegeven een schikking te treffen, dat in alle Rooms-katholieke kerken extra gebeden zullen worden gezegd voor het verkrijgen van vrede. Later voegde de Vaticaanse radio eraan toe, dat de brief van Zijne Heiligheid aan Cardinaal Maglione de dag van 15 Augustus noemt als de dag, waarop de Heilige Vader zou wensen, dat bedoelde gebeden wierden gezegd. De Paus zegt voorts, dat ook het Italiaanse volk in het biezonder moet bidden voor de vrede hen zo moeilijke tijden (Londen, via de Zwitserse radio, (AP) 7.8).

TROINA VEROVERD.

Officieel wordt medegedeeld, dat Troina door de Noordamerikanen is veroverd. Troina was het laatste steunpunt van de Duitse verdedigingswerken rond de Etna. Verder werd medegedeeld, dat bij Troina nog hard gevochten wordt en dat de Canadezen weten op te trekken naar Adrano. De gehele Etna-linie staat thans op instorten (Noord-Afrika, (AP) 7.8).

MEER SUCCES IN DE STRIJD OM SICILIË.

Uit de verschillende telegrammen die binnenkomen omtrent de slag op het eiland Sicilië het volgende:

Rome erkent, dat hevige Geallieerde versterkingen in de slag gebracht zijn. Vooral aan de centrale fronten woeden de gevechten het hevigst. Boven de Noordelijke wateren van het eiland zijn Duitse vliegtuigen werkzaam, die aan de Geallieerde scheepvaart schade berokkenen. Rome vermeldt voorts Geallieerde aanvallen op Salerno en Cosenza [het eerste ten Zuiden van Napels aan de kust, het tweede op de teen van Italië, ook aan de kust — Red.], waar geringe schade werd aangericht.

Ten Zuiden van de Liparische eilanden hebben Noordamerikaanse torpedojagers kans gezien en zwaar bewapend vijandelijk schip te torpederen, tezamen met twee e-boten. San Giovanni, het eindstation van de spoorweg op de uiterste teen van Italië, werd hevig beschoten. Ontploffingen werden waargenomen. Branden braken uit zowel op de spoorwegemplacementen als in de havenbuurt.

De weg langs de kust bij Taormina werd weer beschoten door de Britse vloot. Mijnenvegers zijn bezig de boel op te ruimen om een weg vrij te krijgen naar Catania.

De aanvallen blijven zich concentreren op het Noord-Oosten des eilands. De Noordamerikaanse bommenwerpers hebben de verbindingen bij Messina, Badjazzao [?] en Geso [?] aangevallen (Noord-Afrika, (AP) 7.8).

NAPELS WEER AANGEVALLEN.

Een hernieuwde hevige aanval op Napels wordt gemeld en toegegeven door Radio-Rome. Slechts een vliegtuig werd neergeschoten, later nog een boven Bagnara in de buurt van Reggio di Calabria. Voor zover men heeft kunnen nagaan, werden er twee personen gedood van de burgerbevolking en 6 gewond. In Messina zijn er 18 doden en 52 gewonden. In Eboli en Battipaglia (bij Salerno) 15 doden en 3 gewonden. In Paola (bij Cosenza) 19 doden en 10 gewonden.

KRIJGSRAAD IN BERLIJN.

Volgens de Duitse radio worden er in Berlijn belangrijke besprekingen van militaire aard gehouden in het hoofdkwartier van den Führer (Londen, (AP) 7.8).

PERSONALIA.

— President **Medina** van Venezuela reed met President **Penaranda** naar het Congres, waar Penaranda een boodschap voorlas. De beide presidenten werden met handgeklap begroet. Op de plaza Murillo was het zwart van de mensen (La Paz, (AP) 7.8).

— Luitenant-generaal **Frank Noel Mason McFarlane**, Gouverneur en Opperbevelhebber van Gibraltar, is benoemd tot Commandeur in de Orde van Bath (Londen, (AP) 7.8).

— **Pedro Vergne Roid**, vertegenwoordiger van het gouvernement van Puerto Rico, is in Boston de vis-industrie aan het bestuderen in verband met de visserij-bedrijven van Puerto Rico (Boston, (AP) 7.8).

700 POOLSE VLUCHTELINGEN IN MEXICO.

De pers van Nieuw Zeeland meldt het bezoek van een schip, dat zevenhonderd Poolse vluchtelingen aan boord had, welke gastvrijheid vonden in Mexico.

Onder begeleiding van den Poolsen consul in Bombay, enkele onderwijzers en onderwijzeressen, twee dokters en een aalmoezenier, zijn de vluchtelingen, waaronder ongeveer 600 vrouwen, kinderen en mannen beneden de dienstjaren, op weg naar Mexico.

De scheepskapitein zegt, „Deze kinderen schreien nooit en veroorzaken geen last aan boord", terwijl de Poolse onderwijzers er bij voegen: „En zij lachen nooit".

De Padvinders en Padvindsters hebben kleding-stukken en schoenen verzameld voor deze vluchtelingen. Dokter Slucki heeft medicijnen gegeven voor deze vluchtelingen. Dit bezoek heeft grote indruk gemaakt op de Mexicanen.

DE ZWEDEN ZIJN TEVREDEN.

De Zweden lieten duidelijk hun tevredenheid blijken over het besluit van de regering van Koning Gustaaf V om niet meer toe te staan, dat de Duitse troepen en oorlogsmateriaal over Zweeds grondgebied vervoerd worden. De meeste Zweden hadden nooit goedgekeurd, dat het verkeer tussen Duitsland en Noorwegen en Finland plaats had over Zweeds grondgebied. Het had het aanvaard, toen in 1940 de regering dit aanvaardde als een noodzakkelijkheid met het oog op een bedreiging met oorlog. Nu is Zweden echter beter gewapend dan ooit in de geschiedenis is voorgekomen. Het wel geoefende leger bestaat uit 400.000 man en de kustverdediging en ook alle andere verdedigingsstellingen kunnen binnen 24 uur gereed zijn voor de oorlog.

Sedert de beslissing van gisteren hebben de nazies met geen weerwraak gedreigd. Het vervoer van het Duitse oorlogsmateriaal door Zweden houdt 15 Augustus op en het vervoer der troepen op 20 Augustus. Deze drastische maatregel ontheft de Zweedse politiek van neutraliteit van een groot last. Duitsland wordt hierdoor gedwongen meer gebruik te maken van de gevaarlijke Noordelijke zeeroute en het brengt grote bezwaren mede voor de voorziening van de Duitse troepen in Finland.

Deze maatregel van Zweden bemoedigt de trouwe bevolking van Noorwegen, die reeds bekend maakt dat het moreel der bezettende Duitse strijdkrachten gevaarlijk begint te dalen. De mogelijkheid van een geallieerde invasie in Noorwegen en de steeds toenemende Noordamerikaanse bombardementen op de Duitse steden werken hiertoe mede.

Een Zweed, verbonden aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken, verklaarde nog, dat de Duitse gedragingen een grote moeilijkheid waren voor de Zweedse politiek van neutraliteit en voor de verhouding met Noorwegen.

Ongeveer van 600 tot 1000 Duitse soldaten bevonden zich dagelijks op de Zweedse spoorwegen. Het bedrag van de oorlogsmaterialen, die vervoerd werden, is een militair geheim, maar zulk een vervoer was veel belangrijker dan het vervoer der soldaten.

Het Zweedse Ministerie van Buitenlandse Zaken gaf de volgende verklaring uit:

Het vervoer van oorlogsmateriaal naar en van Noorwegen en Finland zal op 15 Augustus ophouden, terwijl het verkeer van en naar Noorwegen langs de spoorlijn Trondheim en Narvik op 20 Augustus zal worden stilgelegd.

De aandacht wordt er op gevestigd, dat de stopzetting van het verkeer natuurlijk niet slaat op het gewone passagiersverkeer en goederenvervoer. De Duitsers, die in het bezit zijn van een visum, zullen als tevoren met de gewone Zweedse treinen kunnen reizen. Ook gewoon vrachtgoed en post zullen doorgaan. Hospitaaltreinen met zieken en gewonden zullen evenals vroeger in overeenstemming met de Haagse conventie door Zweden mogen trekken.

Nu de Duitsers geen gebruik meer zullen maken van de treinen in deze bergachtige streek, is het niet onmogelijk, dat Duitsland zal weigeren steenkool te leveren voor de Zweedse fabrieken. Alhoewel de Zweden erop rekenen, dat Duitsland hiertoe zijn toevlucht niet zal nemen met het oog op de dringende behoefte aan ijzererts.

Er bestaat echter enige onzekerheid hoe lang zal toestaan, dat Zweedse schepen olie en andere voorraden uit het Westelijk Halfrond aanvoeren. Het Zweedse volk wachtte reeds geruime tijd op de afkondiging. Zelden werd een boodschap van de regering met grotere vreugde en voldoening ontvangen. Deze stap, zo zeggen de Zweden, zal Duitsland een duidelijker beeld geven van datgene wat wij denken over de toestanden en het zal een grote steun zijn voor Noorwegen (Stockholm, (AP) 6.8).

VERLANGENS NAAR EEN ARABISCHE UNIE.

Nu de vrede niet meer zulk een ver verwijderde droom is als het verleden jaar scheen, hernieuwen de Staten in het Midden-Oosten hun pogingen om gelijkzijdig dezelfde politiek te volgen met het doel de zo lang besproken Arabische Unie tot stand te brengen. Generaal Nuri deelde mede, dat de minister-president van Irak en Nasha Pasha van Egypte juist een 8-daagse bespreking geëindigd hebben in het paleis Antoniades te Alexandrië. Deze bijeenkomst zou wel eens aanvaard kunnen worden als het Casablanca van het Midden-Oosten. De verklaring, die na afloop van de conferentie werd uitgegeven was echter nogal vaag. Het enige concrete voorstel, dat uit al deze besprekingen is voorgekomen, is het plan om in de nabije toekomst een congres van de Arabische naties te houden:

Irak als een lid van de Verbonden Volken en Egypte als de Geallieerde vanEngeland hebben beiden de belofte gekregen, dat zij vertegenwoordigd mogen zijn op de vredesconferentie. Zij hopen dan in staat te zijn de Arabische verlangens naar voren te brengen. Dit verklaart mogelijk waarom op het ogenblik het onafhankelijke Saoedië-Arabië, de zetel van de Islam; Syrië; Palestina en Transjordanië geen deel namen aan de conferentie in het paleis van Antoniades. Men gelooft dat het voornaamste punt op de agenda was de behandeling van het vraagstuk of de Arabische Unie economisch en politiek een voldoende grondslag heeft. Zo dit nu practisch nog niet zou zijn, zou het dan uiteindelijk niet te verwerkelijken zijn?

Bij vroegere strevingen in het Midden-Oosten werd het Engeland duidelijk, dat de mogelijke waarde van de economisch samenwerkende landen in het Midden-Oosten tezamen met het neerhalen van de kunstmatige belemmeringen, die het verkeer tegenhouden, het Midden-Oosten zou maken tot een stevig economisch blok, dat grotendeels onafhankelijk zou zijn van de buitenwereld, voor al wat voedsel betreft.

Door de ontberingen van de oorlog heeft Egypte mogelijk voor de eerste keer sedert de tijd, dat Ferdinand de Lesseps het Suezkanaal ontwierp, waar- Egypte economisch mijlen hoog boven zijn nabuurlanden uitstak, herontdekt de economische mogelijkheden van de Arabische Staten. Deze economische mogelijkheden zouden vooral gebaseerd moeten zijn op een neerhalen van de belastingrechten en op het sluiten van een soort federatie. Dit soort van Unie geloven de kenners van het Midden-Oosten heeft een groter kans op succes dan een hechter federatie, die gegrondvest zou zijn op politieke en godsdienstige idealen, waarzij het Caliphaat hersteld zou worden, dat ten onder ging bij de ondergang van het Ottomaanse Rijk. Het leiderschap van zulk een politieke unie zou natuurlijk vallen aan een der drie onafhankelijke Staten van de groep Egypte, Irak, Saoedië-Arabië. (Caïro, (AP) 6.8).

NIEUWS VAN OVERAL.

— Goebbels deelde over de radio mede, dat Berlijn gedeeltelijk ontruimd was, omdat verwacht wordt, dat de Duitse hoofdstad het doel van vijandelijke aanvallen worden zal. Deze uitzending bevestigt de berichten uit Stockholm, dat alle burgers, die niet noodzakelijk in Berlijn moeten zijn, verwijderd zijn geworden uit vrees, dat de stad het voorbeeld zal moeten volgen van Hamburg, dat het eerste doel is van de Geallieerde luchtmacht.

— Rexford Guy Tugwell, de Gouverneur van Puerto Rico, die een bezoek van 3 weken bracht aan de Verenigde Staten van Noord-Amerika, keerde heden naar San Juan terug.

— In Mexico werd de benoeming van 7 Ambassadeurs in de Zuidamerikaanse landen bekend gemaakt.

— De kranten in Londen hadden het belangrijke bericht uit Washington, dat Churchill en Roosevelt elkander spoedig weder zullen ontmoeten.

— De Gaulle is in Rabat aangekomen en zal verschillende dagen in Marokko doorbrengen.

— Pilet-Golaz, de chef van het Zwitserse politieke Departement, verklaarde, dat de Federale Raad van de regering de antwoorden klaar heeft gemaakt voor de gezantschappen van Engeland en de Verenigde Staten van Noord-Amerika betreffende het recht van asyl. Hij verklaarde, dat het voor de hand liggend is, dat de oefening van het recht in overeenstemming zal zijn met de volledige souvereiniteit van het land.

— Volgens de Zwitserse pers neemt de weerstand van de Fransen in het Departement van Haute Savoie sedert de val van Mussolini voortdurend toe.

— Staatssecretaris Cordell Hull van de Verenigde Staten van Noord-Amerika, bracht tijdens een persconferentie zijn dank tot uiting voor Zweden dat het vervoer van troepen en oorlogsmateriaal voor de Duitsers gaat stop zetten. Ook deelde Hull mede, dat de erkenning van het Franse comité voor de Nationale Bevrijding door de Engelse en Noordamerikaanse regeringen binnenkort te verwachten is.

— Bommenwerpers van de as waren boven de haven van Palermo en Augusta en beschadigden verschillende schepen.

BISSCHOP CROWLEY OVER GHANDI.

Zijne Hoogwaardige Excellentie, Mgr. Timotheus J. Crowley, C.S.C., Bisschop van Dacca (Brits-Indië), heeft op een persconferentie omtrent Ghandi gezegd: „Alle tekenen wijzen erop, dat er voor de Kerk veel te verwachten is in de toekomende tijd. Voor de 53.000.000 bewoners hier is er van een „nieuwe orde" weinig te vrezen. De nieuwe orde in Brits-Indië zal voor een groot deel het werk „zijn van de 7.000.000 Christenen in Bengalen. Veel van Ghandi's idealisme zal vergeten zijn, terwijl van den landzaat van Bengalen gezegd zal kunnen worden, dat hij ook al beseft hij het voornaamste doel van de missie-arbeid misschien niet, hij toch het belang van de missie-arbeid op medisch, opvoedkundig en ander gebied zal weten te waarderen. Tevens leert hij niet neer te zien op de lagere klassen."

Aanwezig was ook Zijne Hoogwaardige Excellentie, Mgr. Thomas Pothacamury, Bisschop van Bangalore (zelf een inboorling). Deze merkte op: „Dat het nationalistische element in Brits-Indië met onmin neerziet op de missie is algemeen bekend; men ziet in het bekeren van de Brits-Indiërs tot het Christendom een ondermijning van het inheemse karakter. Nochtans moeten zelfs zulke nationalistische leiders als Ghandi evenals allen die gevolgd zijn op Raja Ram Mohan Rey (groot (Hindoe-hervormer, 1774—1883), toch telkens terugkeren tot de Bergrede om te putten uit die bronaar voor hun betogen.

Zij zijn gedwongen het medische en opvoedkundige werk van de missie te erkennen, ook al huiveren zij bij de gedachte aan bekering. Gelukkig, aldus Zijne Hoogwaardige Excellentie, behoeven wij van het Gouvernement niets in dit opzicht te vrezen. Van antagonisme of vervolging is geen sprake en bovendien is het Hindoeisme steeds een godsdienst van verdraagzaamheid geweest. Misschien zou er zelfs nog meer van de missie uitgaan, als zij helemaal los stond van het gouvernement en zich uitsluitend bepaalde tot de geestelijke waarden en het leven van den mens. Christelijke aangelegenheden, die op een Christelijke wijze ten uitvoer worden gelegd, kunnen nooit scheiding brengen tussen Hindoe en Moslim.

Brits-Indië heeft immer achting getoond voor hoge idealen en de geestelijke waarde, welke het Christendom voorstaat. Men behoeft ten aanzien van Brits-Indië en de Kerk niet te vrezen.

112 BRUSSELSE POLITIE-AGENTEN GEARRESTEERD.

Een Belgische bron te Londen vermeldt, dat de Duitsers 112 Brusselse politie-agenten in Brussel gevangen hebben genomen met de assistent van den inspecteur van Brussel vele andere inspecteurs van de voorsteden ingesloten. Zij werden allen naar een concentratie-kamp gezonden.

Terwijl deze aanhouding plaats had, braken de leden van de Witte Brigade een geheime patriottische vereniging in een gebouw binnen en stalen 60.000 voedsel-bons.

De quisling-commandant van de Belgische politie heeft gezegd, dat vele van de politie-agenten, die onder zijn commando staan, in contact zijn met mensen die naar de BBC-uitzendingen luisteren en dat zij verlangend uitzien naar de Britse-overwinning en de Duitse nederlaag.

Uit een later telegram:

De Paus zeide in Zijn brief nog: „Droefenis heerst in onze ziel en niets zullen Wij onbeproefd laten om haat door barmhartigheid te vervangen en strijd en overwinning door de rust des vredes." De brief des Pausen kwam juist op het moment, dat Badoglio oorlogszuchtige bekend makingen deed en de kansen dat Italië zich zou overgeven onwaarschijnlijker dan ooit leken. (Londen, (AP) 7.8).

Uit Suriname:

EEN VOLKSPETITIE.

Uit „De West".

Naar wij van verschillende zijden vernemen circuleren lijsten onder de bevolking zijnde de ondertekening van een volkspetitie aan Hare Majesteit de Koningin teneinde den Gouverneur te ontheffen uit zijn ambt.

„HET NIEUWS".

Uit „De Surinamer".

Gisterenavond verscheen het eerste nummer van het eerste Surinaamse Dagblad, genaamd „Het Nieuws". De Oprichter en Redacteur — Uitgever, de heer A. J. Morpurgo, geen onbekende op journalistiek gebied, opent met naam, zoals gebruikelijk is zijn Blad met een kort en zakelijk artikel. De heer J. v. d. Walle, Hoofd van den G. P.D. vervolgt het artikel door in zekere zin het peetschap van het pas geboren krantenkind op zich te nemen.

Het blad is in handig formaat in acht bladzijden uitgegeven. Op het eerste gezicht heeft het meer het uiterlijk van een weekblad, dan van een dagblad. Het geeft, behalve de inleiding nog een aanwijzing van wat de Redactie van plan is en een verzoek aan de lezers om verlangens naar voren te brengen of ook de Redactie geen critiek te sparen.

Het nieuwe Dagblad omvat vele artikelen over buitenlandse politiek en geeft portretten en kaarten, meer dan wij hier gewend zijn.

Het binnenlands nieuws is erg schaars.

Wij wensen den heer Morpurgo, den Redacteur, succes met zijn onderneming.

Zuid-Amerika's letterkunde.

Overal groeiende belangstelling voor een onbekend gebied.

Franse invloed was richtinggevend in groeiperiode.

De invloed van de politiek op de letterkunde.

DE „LITERATURA INDIANISTA".

Nog minder dan in de Verenigde Staten wist Europees Nederland van dat enorme gebied, dat Zuid-Amerika genoemd wordt en dat na de oorlog juist door de ligging van het zich steeds verder emanciperende staatsdeel Curaçao voor Nederland wel eens van groot belang zou kunnen worden, economisch zowel als cultureel.

Pogingen om de banden met Zuid-Amerika van hier aan te halen zijn tot nu toe immer mislukt, zelfs voor wat het zo nabij gelegen Venezuela betreft en wat het aan letterkunde, kunst en andere cultuuruitingen zo overrijke Colombia aangaat.

In de Verenigde Staten verschijnen thans hand- en zakboeken over alles wat Zuid-Amerika aangaat bij dozijnen. Dit maal willen wij de aandacht vestigen op een uitnemende handleiding voor de Zuidamerikaanse letterkunde, een onderwerp, waarvoor, mede dank zij de impuls van De Stoep, hier de interesse groeit. „An outline History of Spanish American Literature", door **E. Harman Hespelt**, uitgegeven door F.S. Crofts & Co., te New York voor $ 1,50, is een boekje dat met Noordamerikaans vernuft voor practische dingen in elkaar gezet is. Het boekje behandelt alle Spaans-Amerikaanse landen, dus Zuid-Amerika behalve Brazilië, Middel-Amerika behalve Haïti, en voegt er dan nog Mexico aan toe. De betrokken faculteiten van 25 Noordamerikaanse universiteiten verleenden haar medewerking, en zo is een bibliographie ontstaan, die volledig is en door de beperking ook niet te overladen.

De Spaans-Amerikaanse letterkunde wordt ingedeeld naar vijf tijdvakken:

De koloniale periode 1519 — 1808
De strijd om onafhankelijkheid 1808 — 1826
De negentiende eeuw tot aan het modernisme 1826 — 1888
Modernisme en Realisme 1888 — 1910
Tegenwoordige Tijd 1910 — 1941

In dit boek valt de algemene indeling der letterkunde samen met de indeling van het boek en zo heeft men voor elk van de bovengenoemde tijdvakken een korte inleiding, gevolgd door de schrijvers, welke voor het betrokken tijdvak het meest naar voren tredend moeten worden geacht.

De invloed van de kerk bepaalde in de eerste tijd de letterkunde, die hoofdzakelijk bestond uit preken en kerkboeken. Een wetenschappelijk karakter ontleende de litteratuur aan de universiteiten, die op het Zuidelijke gedeelte van het Westelijke halfrond reeds zeer vroeg werden opgericht door de Spanjaarden, wien het behalve om materiële voordelen bij hun kolonisatie ook om ideële winsten te doen was. In 1551 — een halve eeuw na de ontdekking van Amerika — waren er reeds universiteiten in Lima en Mexico. Een littéraire salon bestond in Lima al in het begin van de 17e eeuw. Drukpersen werden in 1535 opgericht in Mexico-stad en in 1584 te Lima. Een land als Guatemala had in 1660 al een drukkerij.

De Franse invloed was sterk, mede doordat de Bourbons in 1700 op de Spaanse troon kwamen. Vooral later bij de vrijheidsworsteling zal dit zich doen gelden. Eerst bij de opkomst van nationalistisch getij, mede onder invloed van een culturele Monroe-leer, is Zuid-Amerika meer zichzelf gaan zoeken en wordt de letterkunde zuiverder Amerikaans. Ook dan blijft de Europese invloed sterk, gelijk ieder, die deze landen bereisd heeft, bekend is.

Een andere factor van belang bij de studie van de Zuidamerikaanse letterkundige producten vormen de volksliederen, die vooral in Argentinië voorkwamen en ook nog wel bewaard zijn. Veel hiervan is verloren gegaan, zoals ook wat er aan volkslied op Curaçao bestaat — wij schreven het ter gelegenheid van de oogstfeesten kort geleden¹) — verloren zal gaan bij gebrek aan conserverende interesse van de betrokken instellingen.

In Argentinië en Uruguay heeft zich hieruit die littéraire vorm ontwikkeld, welke „poesia gauchesa" genoemd wordt. Hiernaast kwamen de „tradiciones peruanas", de eerste als lange mondelinge traditie van volksverhaal, de tweede al schepping van een enkel man.

In de tijd na 1880 was het aanvankelijk nog steeds Frankrijk, dat de toon aangaf. Men bespeurt dan evenwel reeds een zweem van isolationisme vooral, wanneer in 1889 het eerste Pan-Amerikaanse Congres bijeen gekomen is en de Monroe-gedachte ook in Zuid-Amerika veld wint, zij het aanvankelijk niet met veel sympathie begroet, omdat men er een Noordamerikaanse hegemonie in zag. Moderne schrijvers als Dario (Nicaragua), Rodó (Uruguay) Chocano (Peru), Ugarte (Argentinië) en andere oefenen evenwel een grote invloed op deze richting, die thans zeer sterk is. Het is wel de verdienste van Hespelts boek, dat het met een ruime visie alles overziet en bijvoorbeeld ook de invloeden van kleine landen als Nicaragua en Guatemala duidelijk belicht.

Julian del Casal (Cuba) en José Asuncion Silva (Colombia) luiden het moderne tijdvak in, waarin tevens de belangstelling voor de Indianen-litteratuur in Peru, Bolivia en Ecuador wast.

De moderne tijd, reeds ingezet voor Wereldoorlog I, heeft zijn beslag gekregen na de vrede, toen de Alianza Popular Revolucionaria Americana sterk werd. Deze beweging was een vereniging van het hierboven reeds genoemde isolationisme. Wilde de eerste beweging Amerika voor de Amerikanen, de tweede, Apra genaamd naar de voorletters van de volle naam, wilde Latijns-Amerika voor Latijns-Amerikanen en dus uitsluiting van Noordamerikaanse invloeden, een beweging, die zeer sterk is, zelfs in een land dat technisch Noord-Amerika is als Mexico, maar door de historische loop toch bij Latijns-Amerika moet worden gerekend.

Het boek van Dr. Hespelt geeft van dit alles een leidraad, die voor hen, die niet weten waar te beginnen met hun lectuur van Spaans-Amerikaanse letterkunde, ideaal is. Een letterkundige bibliographie, algemeen en gespecialiseerd, helpt hierbij. Tevens is als aanhangsel opgenomen een bibliographische inleiding tot de Braziliaanse letterkunde voor wie slechts Engels en Spaans lezen. Met andere woorden, met uitsluiting van Haïti, waar alles Frans is, vindt men hierin een volledig schematisch overzicht van de gehele Middel- en Zuidamerikaanse letterkunde, waarvan wij hierboven de voornaamste richtlijnen hebben aangegeven.

1) Dagblad Amigoe di Curaçao van 28 April 1943 (3887); verder over de oogstfeesten in nrs. 3890, 3892 en 3933.

NEDERLAND.

PRIESTERS IN GEVANGENSCHAP.

De volgende Nederlandse Priesters bevinden zich te Changi (Malakka) in Japanse gevangenschap:
F. H. van der Hinden (31 j.); A. T. van het Hof (40 j.); E. van de Kamp (58 j.); C. R. Keet (40 j.); C. G. Koelman (39 j); A. C. Jacobs (33 j); W. F. H. Jansen (57 j); L. Schouten (51 j); Th. Visser (30 j.).

LOSPRIJS VAN f 10.000.

De Duitsers zoeken op het ogenblik anderen, die twee N.S.B.-ers dodelijk verwondden en zij hebben een massa arrestaties verricht van wat zij noemen ,anti-sociale elementen" en wat wij noemen „heldhaftige patriotten". Een van de gedode N.S.B.-ers heette Antonius van der Walle, de andere was een ongenoemde postbeambte te Emst. De Duitsers hebben een losprijs van f 10.000 voor de daders uitgeloofd.

PRAEVENTIEF POLITIE-SYSTEEM.

Intussen heeft de nazie politiechef in de provincies Noord-Brabant en Limburg, Kolonel Kooimans, een „praeventief politie-systeem" voor arrestaties van „anti-sociale elementen" aangekondigd en reeds is een groot aantal van deze patriotten te Eindhoven en Oss gearresteerd en naar concentratie-kampen te Ommen en elders overgebracht.

LAUTEN GEBOMBARDEERD.

Nederlandse vliegers hebben gisternacht de stad Lauten op Timor gebombardeerd. Grote branden en ontploffingen in ammunitie-werkplaatsen waren hiervan het gevolg.

VAN DER LOO OVERLEDEN.

F. A. van der Loo, de Commandant van het Nederlandse vrijwilligerscorps in de boerenoorlog, vurig kampioen voor de Zuidafrikaanse zaak in Nederland, is 66 jaar oud in Den Haag overleden.

VERZUIM GESTRAFT.

Professor Doctor A. Scholte uit Leiden heeft acht dagen gevangenisstraf gekregen omdat, hij verzuimd heeft een vergadering over Nationaal Socialistische Opvoeding, uitgeschreven door den burgemeester, bij te wonen.

WILLY DEN OUDEN VERLOOFD.

Willy den Ouden, de bekende zwemster, heeft zich te Londen verloofd met Steffan Broms attaché van het Zweedse Gezantschap.

KEUKWA GEBOMBARDEERD.

Geallieerde bommenwerpers hebben vannacht het dorp Keukwa (Nederlands Nieuw Guinea) aangevallen.

VOLTREFFERS.

Thans wordt bekend dat de aanval die de Raf op 22 Juni, op klaarlichte dag, op de Rotterdamse havens heeft gedaan tengevolge heeft gehad dat drie voltreffers werden geplaatst op de machinekamer van Wilton-Feijenoord en ten minste twee voltreffers op het grote drijvende dok van deze firma. Op 26 Juni werden vele voltreffers geplaatst op gebouwen, dokken en magazijnen van de werf De Schelde te Vlissingen

EEN LAATSTE OPROEPING.

Blijkbaar is het den Duitsers niet gelukt alle Nederlandse oud-soldaten te her-interneren. Men herinnert zich dat het bevel tot herinternering eind April werd uitgevaardigd.

Sindsdien werden week na week verschillende regementen opgeroepen. Blijkbaar was het resultaat gering daar vorige week de volgende officiële oproep in de Nederlandse pers verscheen: „Daar alle leden van alle eenheden van het voormalige Nederlandse leger thans zijn opgeroepen om in krijgsgevangenschap terug te keren, geldt dit als laatste oproep aan allen die zich niet hebben aangemeld hetzij wegens vergissing, gezondheidstoestand of om andere redenen. Deze moeten zich nu aanmelden in het Duitse militaire kamp te Amersfoort op 2, 3, 5 en 6 Augustus. Zij die aan deze laatste oproep niet gevolg geven zullen ter verantwoording worden geroepen en zijn strafbaar met de reeds bekend gemaakte straffen.

De aandacht wordt gevestigd op het feit dat een aantal voormalige leden van het Nederlandse leger, die met of zonder wel gefundeerde redenen niet hebben voldaan aan het bevel zich aan te melden reeds zijn gearresteerd en overgebracht zijn naar Duitse militaire gevangenissen in afwachting van hun berechting".

Gisteren heeft Radio-Oranje een oproep gedaan tot de Nederlanders „om hun nek niet vrijwillig in de Duitse strop te steken en zich als slachtvee te laten wegvoeren in beestenwagens". De oproep eindigde met de woorden: „De laatste Duitse order bewijst dat de moffen voor de administratieve chaos staan in Nederland, die — goddank — een van de sterkste wapens is in de taaie strijd voor ons volk tegen den gewetenlozen vijand".

De Duitsers hebben gisteravond hun oproep en bevel nadrukkelijk herhaald.

DRAKA.

De Nederlandse Draad en Kabelfabriek heeft in 1942 een netto winst gemaakt van f 5.93.243 (dividend 4 procent); tegen f 844.690 in 1941 (dividend 6 procent).

OVERSCHOT.

Zoveel leerlingen van Ambachtsscholen zijn als gedwongen arbeiders naar Duitsland gevoerd, dat er nu... een overschot van leraren is. Het Nationale Dagblad heeft een gemakkelijk middeltje daarop gevonden. Het beleit namelijk: ontslag aan alle leraren die geen N.S.B.'er zijn.

PERSONALIA.

Benoemd tot: Majoor der Staatspolitie te Eindhoven de N.S.B.-Commissaris van politie te Gouda: C. Hess; kantonrechter te Neuzen Mr. P. W. C. C. M. van Meerwijk idem te Dordrecht Mr. J. M. Croockewit; Raadsheer te Leeuwarden Mr. U. P. Okken (N.S.B.); rechter te Amsterdam Mr. J. A. Barbas.

Ontslagen als: Commissaris van politie te Amersfoort G. Goorhuis; burgemeester van Nieuwleuzen J. Ph. Backx; van Uithuizen Mr. A. Brinkman; van Onstwedde K. Gerrits; van Bedum M. Jouwstra; van Eelde Mr. B. Struben; van Sleen S. J. van Royen; van Anlo J. J. Engelenburg; van De Bilt H. P. baron van der Borch van Verwolde van Vorden; van Ysselstein Mr. J. J. Abbink Spaink; van Rhenen G. C. D. D'Aumale baron van Hardenbroek; van Woudenberg P. A. G. baron van Heeckeren van Brandsenburg; van Genemuiden J. G. Hamer; van Den Ham J. G. Hamer; van Epe Mr. Dr. I. N. Th. Diepenhorst; van Valkenburg-Houthem P. A. Hens (al deze burgemeesters zijn ontslagen naar aanleiding van de gebeurtenissen gedurende de eerste week van Mei).

HUIZE O.Z.O.

Mede dank zij der financiële hulp van Koningin Wilhelmina is te Londen een Tehuis voor Nederlandse Militairen geopend. Men kan er ook, goedkoop, logeren. Het heet „O.Z.O." De Koningin heeft het huis dezer dagen bezocht.

OP JAPANSE WIJZE.

De Japanners trachten op koortsachtige wijze hun scheepsverliezen aan te vullen. Duizenden Javanen moeten daartoe verplichte arbeid op de scheepswerven van Java verrichten. Dit geschiedt op welhaast militaire wijze. Massale gymnastiekoefeningen gaan aan de arbeid vooraf. En iedere morgen, voor de aanvang van het werk, moeten zij een plechtige eed afleggen dat zij Japan zullen steunen bij het opbouwen van zijn „Welvaartssfeer in Oost-Azië".

NIEUW RADIO - STATION.

De Japanners hebben te Bandjermasin (Borneo) een nieuw radio-station opgericht.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: 7 en 8 Aug.:

Telegram afdeling: tel. 307, na 23 uur tel. 553.
8.8: Carrière, tel. 553, Hotel CPIM.
Shipping & Supplies: De Roos, tel. 417, Negropont 33A.
Scheepvaart Afdeling: v.d. Harst, tel. 701, Emmastad 104.
8.8: Soffree, tel. 799, Hotel CPIM.
Dok-afdeling: Egge, tel. 431.

Prot. Gem. Emmastad: Zondag 8 Augustus 's morgens 9.30 uur Jeugddienst; Voorganger: Dominee J. Mietes.

Zangkoor der Prot. Gem. Emmastad: Op de tweede helft der repetitie van as. Maandag, 9 Augustus, zal een ledenvergadering worden gehouden.

Sportclub „Asiento": Hockey: Hierbij wordt medegedeeld, dat de vastgestelde wedstrijd tegen „Van Engelen" hedenmiddag wegens de receptie niet doorgaat.

Sociëteit „Asiento": Bioscoop: Zondag, 8 Augustus as. om 20.30 uur op de tennisbaan voorstelling van „How's about it" (muzikale film met o.a. de Andrew Sisters).